

LBRIS

We know
books

DISCLOSURES STRANGER COLLECTION

Number 4

EMIL STRĂINU

**DE LA CATASTROFA
GLOBALĂ
LA
EXTINCȚIA ÎN MASĂ**

Coordonatoarea lucrării
Isabella Străinu

EDITURA
soma
București 2024

Editura Soma Nova

Str. Gorjului, Nr. 22A, Camera 1, București

www.editurasoma.ro

contact@editurasoma.ro

tel: 0726 260 955

Coordonator: *Isabella Străinu*

Design copertă: *Radu Albaiu*

Redactare text: *Isabella Străinu*

Tehnoredactare: *Florin Orșa*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
STRĂINU, EMIL

De la catastrofa globală la extincția în masă /
Emil Străinu;

coord. lucrării: *Isabella Străinu*. – București:
Soma Nova, 2024

ISBN 978-606-95869-6-9

I. Străinu, Isabella (coord.)

001.9

Copyright © 2024 Soma Nova

Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului din această carte este permisă numai cu acordul prealabil scris al Editurii Soma Nova

Tiparul executat la **S.C. X PROMPT PRINT S.R.L.**

București

tel 021 423 20 58,

e-mail: contact@xprompt.ro,

web: xprompt.ro • 2024

CUPRINS

Introducere	7
Partea I	10
Ce este de fapt un cataclism?!.....	11
Ce este de fapt o catastrofă?!.....	11
Definirea noțiunii de cataclism.....	12
Categoriile cataclismelor.....	18
Cataclismele de origine naturală.....	23
Este posibilă dispariția vieții printr-un cataclism, printr-o „apocalipsă”?.....	27
Dar de unde izvorăște viața și de când a apărut ea?.....	29
Partea a-II-a	40
Descrierea sfârșitului lumii – variante	41
Extincția în masă.....	41
Cele cinci mari extincții.....	42
Pandemia globală.....	48
Cum se răspândesc bolile.....	50
Nu doar moartea provoacă probleme.....	50
Bolile care trebuie să ne îngrijoreze.....	55
Ce puteți face?.....	57
Mașina apocaliptică.....	58
Să lăsăm mașinile să preia controlul.....	59
Cum ar fi funcționa acest lucru?.....	61
Distrugerea reciprocă asigurată.....	66
Cum a apărut era nucleară?!.....	67
Marea cursă a înarmărilor.....	69
Terorismul nuclear.....	74
Trei tipuri de atac.....	75
Moarte prin euforie.....	82
Suprapopularea.....	90
Ce putem face?.....	97
Spirala morții populației.....	99
Moartea albinelor.....	105
Specii invazive.....	112
Deșertificarea pământului.....	119
Criza globală a mâncării.....	126
Războiul apei.....	134
Deprecierea resurselor.....	141
Colapsul mediului.....	149

Creșterea nivelului mărilor.....	158
Curentul golfului se oprește.....	166
Pământul ca o minge de zăpadă.....	175
Ipoteza Pământului bulgăre de zăpadă.....	176
Poluarea chimică.....	182
Efectele asupra faunei sălbatice.....	186
Și totuși care sunt efectele asupra oamenilor?!.....	188
Și ce putem face în această privință?.....	189
Distrușterea stratului de ozon.....	190
Impactul cu un asteroid.....	196
Să vedem care ar fi efectele unei coliziuni.....	198
Tsunami gigantic.....	204
Ce se va întâmpla la la palma?.....	207
Ce putem face în această privință?.....	209
Supervulcan.....	210
Ce este un supervulcan?.....	211
Unde va lovi viitorul supervulcan?.....	216
Putem opri erupția?.....	217
Privarea de oxigen.....	218
Ce este un eveniment anoxic/fără oxigen?.....	219
Inversarea geomagnetică.....	226
Cum deține pământul polii?.....	227
Oare de ce se deplasează polii magnetici?.....	229
Ce s-ar întâmpla în acest caz cu viața pe pământ?.....	230
Dar cât de rău ar putea fi?.....	231
Pierderea câmpului magnetic ar putea afecta alte animale?.....	232
Superfurtuni.....	233
Cât de mare poate fi o furtună?.....	234
Care sunt daunele stratosferice?.....	237
Este probabil să se întâmple?!?.....	238
Dialog cu cititorii.....	240

INTRODUCERE

În lucrarea „The Unthinkable – Who Survives When Disaster Strikes and Why” – (Inimaginabilul – Cine supraviețuiește dezastrelor și de ce), autoarea Amanda Ripley se străduiește și chiar reușește să ne înspăimânte cu scenarii terifiante despre „sfârșitul sau sfârșiturile lumii” și modul cum ar trebui să reacționăm în situațiile extreme create de dezastrele naturale sau antropogene.

Un alt autor, este vorba de Simon Pearson în cartea „The End of the World – From Revelation To Eco-Disaster²” (Sfârșitul Lumii de la Revelație la Eco Dezastru) face un studiu aprofundat asupra fenomenelor naturale și antropogene extreme ce pot duce la Extincția Rasei Umane.

Lăudabile ambele demersuri, dar nici unul din autori nu se referă la **Fenomenele, Amenințările – „Disruptive”** – fenomenele amenințările care apar de „NICĂIERI”...

Există o listă uriașă de lucrări care se cantonează în zona studierii fenomenelor de „Sfârșit al Lumii”, „Apocalipsa”, „Extincția Rasei Umane” sau „Extincția Vieții pe Terra”, etc. care au încercat să ierathizeze și să catalogheze cele mai mari riscuri și

¹ “The Unthinkable – Who Survives when Disaster Strikes and Why”, Amanda Ripley, Published in the United States by Crown Publisher an imprint of the Crown Publisher Group a division of Random House Inc. New York, USA, 2008.

² “The End of the World – From Revelation To Eco-Disaster”, „Sfârșitul Lumii De la Revelație la Eco-Dezastru”, Edition published by Robynson, an imprint of Constable & Robinson Ltd. 2006, United Kingdom/Great Britain.

amenințări la adresa Civilizației Umane sau a Vieții pe Terra.

De exemplu, Peter Brannem a scris lucrarea „Sfârșiturile Lumii³” care abundă în Apocalipse vulcanice, oceane letale și lupta noastră de a înțelege extincțiile în masă din trecutul planetei...

**Foarte bine, vom spune...Anticipăm...
facem scenariu...Ne pregătim pentru ele...**

**Dar ce facem cu „extincția” actuală...adică
...în curs?!?!**

Fiecare epocă sau perioadă istorică mai mică sau mai mare a avut „sperietoarea” sa în ceea ce privește amenințarea cu „Sfârșitul Lumii” funcție de interesul claselor dominante conducătoare sau determinate de interese militare, religioase sau hegemonic-planetare.

Un exemplu în acest sens este lucrarea „Disasterology – Dispatches From The Frontlines of the climate crisis⁴” (Dezastrologie – Program Documentar de pe Frontul Crizei Climatice), de dr. Samantha Montano care este ținută pe fenomenele meteo extreme și așa zisa criză climatică globală (încălzirea climatică globală).

În lucrarea intitulată⁵ „Se schimbă vremea? – O întrebare la început de mileniu”, autoarea Elena Teodoreanu definește catastrofa astfel:

³ Peter Brannem – „Sfârșiturile Lumii”, Editura Corint, Bucuresti, 2021.

⁴ “Disasterology – Dispatches From The Frontlines of the Climate Crisis”, Dr.Samantha Montano, „Dezastrologie – Program Documentar de pe Frontul Crizei Climatice”, This Edition Published by arrange with Harlequin Books S.A. Printed in USA, 2021.

⁵ „Se schimbă vremea? – O întrebare la început de mileniu”, Elena Teodoreanu, Editura Paideia, București, 2007.

„Cuvântul „catastrofă” ca de altfel majoritatea termenilor de specialitate din științele clasice, provine din limba greacă veche (**kata – complet, strophe – schimbare**). Inițial termenul a desemnat schimbări ale mediilor primare.

Ulterior i s-a adăugat sensul de rapiditate în producerea fenomenului **și mai târziu de ireversibilitate și dezastru/cataclism**”.

„Este interesant că noțiunea de „exces” legată de fenomenele climatice și care apare relativ frecvent în literatura și limbajul climatic, de fapt, nu are o definiție precisă. Oricum acest termen este asociat de obicei cu pagube materiale importante, ceea ce îi dă o conotație umană, economică și morală. Într-o oarecare măsură termenul este sinonim cu catastrofa, diferența fiind nu în procesul fizic, ci în amploarea fenomenului.

„Catastrofa este gradul extrem al excesului”⁶ – conform lui F. Jubertine.

⁶ Jubertine F. – “Contributions a la definition de l’excès d’origine climatique”, XVII Colloque International de Climatologie, Caen, France, 2004

PARTEA I

Ce este de fapt un cataclism?!**Ce este de fapt o catastrofă?!**

James Lovelock⁷ – (1919 - 2022) celebru în toată lumea prin vestita sa ipoteză din cartea „Gaia – A New Look at Life on Earth⁸/Gaia – O nouă perspectivă asupra vieții pe Pământ”, transpusă și reluată în sute de cărți pe tot globul, spunea referindu-se la cercetarea viitorului:

„Acum, că mă apropii de 100 de ani, este ușor să cred că nu mai am prea multe de oferit. Ca într-un maraton, știi cât este de chinuitor să parcurgi acel ultim deal care își stă în față. Aș putea foarte bine să nu mai încerc și să-i las pe tineri să încheie cursa.”

Ultimul său „deal” l-a constituit cartea „Novacenui - Viitoarea epocă a Hiperintelenței”⁹, unde se ocupa de ...sfârșitul lumii, al Terrei adus de către tehnologia inventată și dezvoltată de...oamenii!

Doi autori români de excepție – Ladislau Frumosu și Mihai Sofian – și-au pus problema rezolvării rolului

⁷ James Lovelock, autorul celebrei ipoteze Gaia, este doctor în medicină al London School of Hygiene and Tropical Medicine și, din 1974, membru al Royal Society. Inventator al detectorului cu captură de electroni, autor a peste 200 de lucrări științifice în domeniile medicinei, biologiei sau geofiziologiei (termen pe care el însuși l-a consacrat), răsplătit cu numeroase distincții pentru contribuțiile sale. Dintre volumele publicate, menționăm: “Gaia: A New Look at Life on Earth” (1979), “Gaia: Medicine for an Ailing Planet” (2005), “The Vanishing Face of Gaia: A Final Warning” (2009) și “A Rough Ride to the Future” (2014).

⁸ James Lovelock, „Gaia – O nouă perspectivă asupra vieții pe Pământ”, Editura Devadata, Deva, 2000.

⁹ James Lovelock – „Novacenui, Viitoarea epocă a hiperintelenței”, Editura Polirom, Iași, România, 2020.

cataclismelor și catastrofelor în evoluția umanității într-o lucrare¹⁰ amplă și foarte bine documentată.

Am apelat la modul de definire a cataclismelor și catastrofelor prezentat în această lucrare deoarece mi s-a părut cea mai științifică și documentată prezentare a acestui tip de fenomene extreme apărută în țara noastră.

Definirea noțiunii de cataclism

Cataclismele și catastrofele au însoțit permanent omenirea și evoluția ei.

Acestea nu au fost doar simple fenomene distructive, ci au marcat terminarea unor cicluri evolutive și începerea unor cicluri noi.

Periodicitatea repetării lor poate fi considerată ca fiind rezultatul aplicării legilor Cosmosului, care impun adaptarea permanentă a structurii acestuia, atât din punct de vedere al corpurilor fizice care fac parte din acesta, cât și din punct de vedere al gradului de dezvoltare al mediului biotic, din care fac parte și ființele umane.

Cataclismele și catastrofele care nu respectă legitatea periodicității lor pot fi explicate prin necesitatea corectării deviațiilor. De aceea, teama de cataclisme și catastrofe marchează istoria tuturor civilizațiilor.

Cataclismele sunt menționate în scrierile sacre și se regăsesc cam în aceeași perioadă în mitologia tuturor popoarelor. Scandinavii, celții, grecii, egiptenii, hindușii, tibetanii, chinezii,

¹⁰ „Rolul cataclismelor și catastrofelor în evoluția umanității” – Ladislau Frumosu, Mihai Sofian, Editura ELFI, București, 2008.

amerindienii, populațiile din Oceania și Africa situează aceste fenomene (evenimente) în aceleași perioade istorice.

Cataclismele au constituit, de-a lungul istoriei agitate a globului nostru pământesc, motivele unor transformări tectonice radicale, cauzele de dispariție a unor insule și continente întregi, de apariție a altora, de încrețire a scoarței terestre, de dispariție a unor munți și de formare a altora, care au dus, la rândul lor, la dispariția unor civilizații umane, dar, în primul rând, la dispariția a milioane de specii, modificarea climei, dar și la multe alte consecințe, care, la rândul lor, au influențat legitățile cosmice ale sistemului nostru planetar, în căutarea permanentă a unui echilibru în Univers.

Din păcate, aceste transformări radicale au dus și la distrugerea totală a surselor de informații necesare reconstituirii istoriei reale a umanității. Încercările de reconstituire a istoriei civilizațiilor au la bază cercetări mai recente, care țin seama de miturile străvechi, interpretate pentru a susține ipotezele celor care le-au elaborat.

Nici anii menționați ca fiind cei în care s-au petrecut evenimentele nu coincid la diverși autori, fiind folosite surse diferite, iar miturile, fiind transmise pe cale orală și interpretate la rândul lor de mai multe generații, au suferit diferite influențe.

Dar faptul că în mitologia mai multor popoare se vorbește de aceleași cataclisme, existând și unele dovezi ale acestora, reprezintă o confirmare că acestea au avut loc.

Prezenta carte, care se dorește a fi o „Istorie succintă a cataclismelor, catastrofelor și dezastrelor”,

se bazează pe o serie de cărți și documente, respectiv texte vechi esențiale pentru cunoașterea istoriei Omenirii, care au dispărut, au fost declarate dispărute sau au fost pur și simplu distruse, autorii lucrării de față dorind să prezinte modul în care cataclismele și catastrofele au modificat destinele civilizației umane.

În cursul istoriei sale, omenirea a fost martora unor cataclisme și catastrofe de origine cosmică, care ar fi meritat să fie evaluate mai atent de lumea științifică, pentru conștientizarea statutului precar al speciei noastre, într-un Univers instabil.

Renumitul om de știință Stephen Hawking, poate cel mai mare fizician al secolului nostru, în cadrul unei conferințe desfășurate la Hong Kong, a declarat:

„Este esențial pentru rasa umană să pornească mai repede la colonizarea Cosmosului, dacă vrea să și asigure supraviețuirea ca speciei.

Viața pe Pământ este tot mai mult amenințată să dispară din cauza unei catastrofe, fie a unei bruște încălziri globale, fie unui război nuclear, a unui virus generat de ingineria genetică sau a cine știe cărui pericol, pe care acum nici măcar nu-l imaginăm”.

Marele savant continuă, spunând că:

„Supraviețuirea umană depinde de abilitatea de a descoperi noi „locuințe” oriunde în Univers, în condițiile în care riscurile ca un dezastru de proporții să distrugă Terra este tot mai ridicat. Oamenii ar trebui să aibă o bază permanentă pe Lună în următorii 20 de ani și o colonie pe Marte cel mai târziu peste patru decenii.”

Dar urmează cu o formulare care ar trebui să-i pună pe gânduri pe politicienii și conducătorii lumii:

„Nu vom putea să găsim un loc la fel de minunat ca Pământul, până ce nu vom depăși granițele sistemului solar”.

Opiniile exprimate au stârnit reacții dintre cele mai diverse, dar ni se pare elocventă și foarte reală aprecierea profesorului de fizică Alan Gutti, de la Institutul de Tehnologie din Massachusetts, la declarația lui Stephen Hawkins:

„...dacă s-ar referi la următoarea sută de ani și dincolo de acel moment, mi s-ar părea mai credibil să considere spațiul ca ultim colac de salvare pentru omenire. Dar nu văd posibilitatea ca în următorii 50 de ani știința și tehnologia să ne ajute să supraviețuim mai ușor pe Marte sau pe Lună decât pe Pământ. Eu cred că ar fi mai ușor să construim baze subterane în Antarctica de pildă, decât clădiri pe Lună”.

La aceste comentarii, autorul prezentei cărți adaugă că ar fi mai rațional, mai simplu și mai economic să se asigure obligarea forțelor politice mondiale, în frunte cu șefii de state, de a combate toate acțiunile omenirii contrare tendințelor de autodistrugere promovate de civilizația actuală.

Cartea de față are tocmai scopul de a prezenta cataclismele și catastrofele care au dus civilizația umană în pragul dispariției ei, de-a lungul existenței planetei noastre și care sunt acele acțiuni ale omului care contribuie la provocarea cataclismelor și a catastrofelor nimicitoare.

Catastrofele sunt oricând posibile, ele reprezentând o caracteristică și chiar o legitate a

Universului. Această concluzie este confirmată și de traumele individuale și colective, repetate, la care este supusă omenirea din cauza catastrofelor care au avut loc mai ales în ultima perioadă de dezvoltare a vieții pe Pământ.

Marele om de știință Georges Cuvier¹¹, în „**Tratat asupra transformărilor globului**” (1825), se arăta convins că:

„Istoria vieții pe Terra se caracterizează prin perioade de stabilitate, întrerupte de mari catastrofe, cea mai recentă fiind potopul biblic”.

El consideră că aceste catastrofe au avut origine divină fiecare fiind urmată de o nouă creație. Scrierile sacre și vechi texte de proveniență diferită (amerindiene, sumeriene, indiene, chineze etc.) menționează, sub diferite forme, existența pe Pământ a mai multor civilizații (patru, șase sau chiar unsprezece), civilizația actuală fiind a cincea (**care, în calendarul amerindienilor, s-ar fi terminat în anul 2012**).

Ultimele cercetări și realizări științifice în diferitele domenii ale științelor exacte vin să confirme cele susținute de Georges Cuvier și a altor autori, precum **Emmanuel Velikovschi, Robert Charroux, OS Kuhlen, Stefan și Claudiu Sgandăr, Leo Smolin** și alții, care au aprofundat scrierile, textele și miturile civilizațiilor dispărute.

Cunoașterea cataclismelor, catastrofelor și a dezastrelor care au lovit Terra devine astfel deosebit

¹¹ Este considerat unul din cei mai mari oameni de știință ai secolului al XIX-lea. Considerat un pionier în domeniul anatomiei comparate și părintele paleontologiei vertebrate, fiind primul care a studiat fosilele vertebratelor, el a fost un creaționist convins și a elaborat o teorie a catastrofismului.

de importantă, chiar capitală, pentru omenire, pentru a fi prevenite, dacă este posibil sau măcar de a anihila rezultatele acestora.

Definirea noțiunilor de cataclism și catastrofă este deosebit de importantă din punct de vedere ecologic și a fenomenelor care le-au generat.

Dicționarul enciclopedic vol. I prezintă următoarea definiție pentru cataclism:

„Schimbarea bruscă în condițiile naturale și ale vieții, sub influența unor fenomene intense și de scurtă durată (cutremur, erupție vulcanică, inundație, uragan etc.). Răsturnarea bruscă, distrugătoare, în viața socială.”

Modul acesta de formulare al conținutului cuvântului „cataclism”, după părerea autorilor lasă să se confunde cu noțiunea cuvintelor „**catastrofă, dezastru, hazard**”. După părerea autorilor cataclismul fiind de natură cosmică trebuie definit ca: **„O schimbare a poziției și stării cosmice a corpurilor cerești, inclusiv a Terrei, din Sistemul Solar și din Cosmos, cu consecințe dezastruoase, chiar apocaliptice asupra acestora. Face parte dintre legile Universului. Este o modalitate de perfecționare și trecere la o treaptă superioară în Univers”.**

Universul, fiind supus unor legi care sunt componente ale legilor existenței acestuia. Legile sunt coerente, viața neputându-se dezvolta într-un univers incoerent.

Categoriile cataclismelor.

Cataclismele pot fi categorisite, după natura lor, în:

1. Cataclisme naturale, adică cele provocate de fenomene naturale, sau datorate:

- Modificărilor climatice, încălzirii globale sau răcirii, datorită unor factori sau fenomene specifice naturii terestre sau eventual a unor factori cosmici sau interplanetari;

- Glaciațiunii totale, a cărei cauză poate să se datoreze unor factori naturali sau cosmici;

- Dispariției câmpului magnetic terestru, inversării polilor magnetici și pulsației scoarței terestre. Acestea pot fi discutabile, fiind vorba de legile fizice ale Pământului, dar care pot fi influențate și de legile Cosmosului;

- Activității plăcilor tectonice, supuse legilor fizice ale Pământului, dar care pot fi influențate și de legile Cosmosului;

- Cutremurelor, erupțiilor vulcanice de mari dimensiuni;

- Mișcării și dispariției stratului de ozon;

- Cataclismelor produse ca o reacție a dezechilibrului ecologic (exemplu: proliferarea demografică, explozia acesteia).

2. Cataclisme cosmice:

- Pătrunderea unui corp ceresc în sistemul nostru planetar, coliziunea Pământului cu un asteroid sau cometă de mari dimensiuni;

- Coliziunea Pământului cu un **corp din antimaterie** sau cu o „**gaură neagră – Black Hole**”;

- Modificarea orbitei terestre;
- Modificarea orbitei Lunii;
- Intensificarea activității solare, reducerea sau încetarea ei;
- Intersectarea sistemului solar cu un nor de praf cosmic;
- Contractarea sau implozia Universului;
- Invazia unei civilizații extraterestre;
- Alte fenomene cosmice necunoscute astăzi.

3. Cataclisme provocate de civilizația umană

- Antropogene

- Contribuția la schimbarea climei și încălzirea globală;

- Poluarea de toate felurile și efectul de seră;

- Deșertificarea rapidă;

- Epuizarea resurselor purtătoare de energie (combustibili fosili);

- Epuizarea resurselor minerale;

- Epuizarea resurselor de apă;

- Explozia demografică, însoțită de reducerea terenurilor cultivabile;

- Urbanizarea excesivă;

- Declanșarea unui conflict nuclear;

- Folosirea armelor biologice;

- Intervenția genetică scăpată de sub control;

- Preluarea controlului planetei de către Inteligența artificială;

- Eliminarea oamenilor de pe Terra de către Inteligența artificială și Rasa Umană 2.0¹²

¹² Rasa Umană 2.0. – creată prin implementarea Inteligenței Artificiale în creierul uman sau trecerea conștiinței umane în lumea Inteligenței Artificiale